

VZLET

číslo 1 ročník 20

V tomto čísle:

Absolútni víťazi

Ú/PRO—spešná aplikácia

Táto noc je naša

Gymnázium Lipany

Úvodník

Ahojte, vzletáci!

Do rúk sa vám dostáva najnovšie číslo časopisu Vzlet. Tento školský rok bude o pár dní už minulosťou. Čoskoro sa vyparíme z tried a nastúpime na vytúžený prázdninový vlak.

V letnom čísle vám opäť prinášame informácie o udalostiach našej školy. Počas Dňa ľudovej kultúry k nám zavítala pani Monika Kandráčová, ktorá nás potešila svojím krásnym hlasom. Dozviete sa niečo viac o úspešnej firme EAST, ktorá vznikla v rámci predmetu aplikovaná ekonómia. Môžete sa dočítať o na-

šom stretnutí s prezidentom a bývalým ministrom kultúry. Poteší vás rozhovor s čerstvými majsterkami Slovenska vo florbale. Prečítať si môžete poviedku našej spolužiačky, ktorej tvorbe sa dostalo celoslovenského uznania. Inšpirovať sa môžete i tradičnou módnou rubrikou.

Celý kolektív nášho školského časopisu vám praje krásne leto, veľa zábavy počas horúcich letných dní a aby ste do nového školského roka 2018/2019 vykročili tou správnou nohou.

Vaša Majka

Vydavateľ:

Gymnázium Lipany
Komenského 13
082 71 Lipany

Koordinátorka:

Mgr. Alena Slobodníková

Šéfredaktorka:

Natália Skladaná

Do časopisu prispeli:

Mária Duranková,
Viktória Fedáková,
Dominik Harenčár, Mária
Kromková, Bianka
Kuchariková, Veronika
Mišenková, Mgr. Lenka
Murínová, Sebastián
Petrík, Martina Piskurová,
Katarína Rozkošová,
Natália Skladaná,

Grafická úprava:

Filip Šašala

Jazyková úprava:

Mgr. Dušan Kazimír,
PhD.

Fotografie:

z archívu školy

Adresa redakcie:

Časopis Vzlet
Gymnázium Lipany
Komenského 13
082 71 Lipany

E-mail:

casopis.vzlet@gmail.com

Obsah čísla:

Deň ľudovej kultúry	3
Absolútni víťazi	4
Sme rovnakí, a predsa iní	4
Ovplyvňujú mienku ľudí	5
(Ne)vydarená exkurzia	6
Noc čítania Biblie	7
Aj v malom meste sa môžu zrodiť veľké hviezdy	8 - 9
Dosky, ktoré znamenajú svet	10
Táto noc je naša	11
Ú/PRO - spešná aplikácia	12 - 13
Tradične zelená	14
Recenzia	15
Letná kolekcia	16 - 17
Bicykel (poviedka)	18 - 19

Autor:
Mária
Duranková,
sexta

Deň ľudovej kultúry

V piatok 16. júna sa už po desiaty raz na našom gymku konal Deň ľudovej kultúry. Študenti predmetu podnikanie v cestovnom ruchu pripravili pre verejnosť príjemné stretnutie s ľudovou piesňou, hudbou a tradíciami.

Tentoraz sme medzi sebou privítali významného hosťa, našu rodáčku, speváčku mariánskych a širiteľku ľudových piesní - pani Monikou Kandráčovú, ktorej lyrický soprán nebol formovaný žiadnym hlasovým pedagógom, no napriek tomu sa jej dostalo mnoho ocenení a jej spôsob podania ľudovej piesne je jedinečný. Témou tohto podujatia bola práve interpretácia piesní Moniky Kandráčovej v podaní žiakov nielen našej školy, ale i žiakov základnej umeleckej školy či základných i materských škôl z Lipian i blízkeho okolia.

Otvorenie tohto dňa mala na starosti naša spontánna pani zástupkyňa, ktorá prišla trendovo oblečená – v d'áčovskom kroji - a nezaostávali za ňou ani naši účinkujúci. Nakoniec nám zanôtila aj samotná pani Kandráčová, ktorú sprevádzala folklórna skupina

žiakov z nášho gymnázia - Pajtaš. Na jej tvári sme mohli vidieť radosť z toho, že ľudová pieseň dokáže osloviť i najmladšie generácie a jej hlas sa neraz pripojil i k hlasu vystupujúcich detí, ktorých výkony patrične ocenila.

Najmenší odvážni diváci si dokonca počas vystúpení aj zatancovali a zaskákali. Starší si tleskali do rytmu a chytľavé melódie oslovili nejedného z nich. Pre vystupujúcich a hostí bolo na záver pripravené pohostenie v podobe tradičných jedál nášho regiónu, či už to bola mačanka, svadzba, kapustnica alebo chutné domáce koláčiky.

Myslím si, že to bol veľmi príjemne strávený deň a má svoje opodstatnenie, pretože naše korene sú na území Šariša, ktorý je plný ľudovej hudby, tanca, rozprávok - teda folklóru, ktorý k nám jednoducho patrí.

Autor:
Mgr. Lenka
Murinová

Dňa 19. 6. 2018 sa žiaci prímý pod nápad a využili talent detí a vzniklo tak zau- vedením svojej triednej učiteľky zúčastnili jímavé divadielko o nezbednej včele Izabele na autorskej hudobno-dramatickej súťaži pod názvom Honeywood. v Bratislave pod názvom Supertrieda.

Do projektu sa v tomto školskom naše úsilie bolo odmenené. Po víťazstve v roku prihlásilo 78 škôl a my sme medzi ni krajskom kole sme získali 1. miesto vo svo- mi nechýbali. Mottom tohto ročníka bolo jej kategórii v celoslovenskom kole a od- Remeslo má zlaté dno. My sme určenú tému niesli sme si takisto titul absolútneho víťa- nepoňali prvoplánovo, spojili sme dobrý za.

Autor:
Viktória
Fedáková,
3.A

Sme rovnakí, a predsa iní

My, študenti 3. ročníka Gymnázia tat' celý život. Pracovať s ľuďmi nie je jed- v Lipanoch, sme sa 13. júna 2018 zúčastnili noduché. Pracovať s ľuďmi, ktorí možno na dobrovoľníckej akcii s názvom Deň bez nerozumejú základným pravidlám spoloč- bariér, ktorú každoročne organizuje Rehabi- nosti, nerozumejú jasne pokynom alebo fy- litačné stredisko v Lipanoch. Táto akcia zicky nedokážu robiť to, čo zdraví ľudia, je sprostredkúva stretnutie ľudí z rehabilitač- určite o niečo náročnejšie. Mnohí z nás, ných stredísk z rôznych miest, ktorí sú od- možno všetci, sme tam šli s pocitom, že ide- kázaní na pomoc druhých. me spoznávať niečo nové, ideme pomáhať.

Snažili sme týmto deťom Ale až v tom momente, keď sme na vlastné i dospelým urobiť deň krajším. Pripravili oči videli, čo obnáša takáto práca, sme po- sme si pre nich rôzne stanovišťa, ako naprí- chopili, že našou úlohou je rozdávať lásku a klad skladanie puzzle, vytváranie obrazcov, úsmev prostredníctvom svojich slov, lás- či „outdoorový bowling“ z plechoviek. kavej pomoci.

Osobne pre mňa to bol zážitok alebo skôr veľká skúsenosť, ktorú si budem pamä-

Autor:
Mária
Kromková,
3.A

Ovplyvňujú mienku ľudí...

Tretí aprílový víkend vôbec nebol obyčajný. Každoročne sa Krajská knižnica vo Zvolene stáva centrom žurnalistiky. A inak tomu nebolo ani tento rok. Presnejšie 20. a 21. apríla sa konalo slávnostné vyhodnotenie 23. ročníka stredoškolských a vysokoškolských časopisov. Do súťaže sa už tradične zapojil aj náš časopis Vzlet.

Hneď po príchode do kráľovského mesta Zvolen nás prekvapili dve skutočnosti. Neobyčajné teplé aprílové počasie a ruch na námestí, ktorého dôvodom boli Lesnícke dni. Po ubytovaní na stredoškolskom internáte a krátkom občerstvení sme sa presunuli

be. Po hodnotení sme sa mali možnosť zapojiť do debaty s Michalom Meškom - zakladateľom Martinusu a taktiež bývalým úspešným účastníkom Štúrovho pera. Týmto sa však maratón besied ani zďaleka nekončil. Na rade bol ďalší významný hosť - exminister kultúry Slovenskej republiky Marek Mad'arič. Okrem tradičných otázok, ktoré sa týkali politickej situácie na Slovensku, nám poodhalil i čosi zo svojho súkromia. Cením si uňho, že na naše otázky odpovedal vecne a bez toho, aby používal všeobecné frázy.

do miestnej knižnice. Prvé slová zazneli z úst riaditeľky knižnice, ktorá okrem nás súťažiacich privítala porotu a ďalších ctených hostí.

Azda najväčšie prekvapenie na nás čakalo hneď v piatok. Organizátorom sa podaril dlhodobý úmysel v podobe besedy s prezidentom SR Andrejom Kiskom. Hoci sa debata niesla v uvoľnenej atmosfére, prezident sa nevyhol odpovediam na otázky týkajúce sa aktuálnej spoločenskej situácie či práce novinárov.

Po krátkej prestávke sme sa presunuli k moderátorovi televízie Markíza a ostrieľanému sprievodcovi tohto podujatia - Patrikovi Hermanovi. Zhodnotil časopisy, obohatil nás o cenné rady, no rovnako aj upozornil na najčastejšie chyby pri ich tvor-

novinára Pavla Vitka, ktorý zhodnotil grafiku, obsah i úroveň spracovania jednotlivých príspevkov. Nasledovala tlačovka s nemenej zaujímavými hosťami - novinármi Monikou Tódovou a Lukášom Milanom. Ani oni sa nevyhli zvedavým otázkam týkajúcich sa zväčša práce a života investigatívneho novinára. Počas ich rozprávania som začala vnímať širšie súvislosti. Práca investigatívneho novinára je v skutočnosti poslaním, často je nedocenená, niekedy kritizovaná a určite nie je pre každého.

Na záverečnom vyhodnotení najlepších časopisov sme sa síce kvôli časovej tiesni nezúčastnili, no o to milšie bolo zistenie, že náš časopis získal ocenenie televízie Markíza.

Autor:
Katarína
Rozkošová,
septima

(Ne)vydarená exkurzia

Tretí ročník strednej školy je obdobím, keď sa už vážne začíname zaoberať otázkou, čo bude s nami po maturite. Hoci si to ešte väčšina študentov ani neuvedomuje, naši pedagógovia myslia aj za nás. V zoskupení tried 3.A, 3.B a septima sme sa počas akademického týždňa s našimi učiteľmi vybrali na prírodovednú exkurziu do hlavného mesta. Cieľom

ukončili divadelným predstavením Podvoľenie v divadle Aréna a svoju náruč nám v neskorých večerných hodinách otvorilo i nádvorie Bratislavského hradu.

Druhý deň exkurzie bol (alebo mal byť) zasvätený Viedni. S nadšením sme naplnili autobus a vyrazili za krásou Rakúska, históriou múzeí a architektúrou Schönbrunnu. Vo zvuku motora, keď nám zvonku mávalo množstvo veterných mlynov, autobus zastal. Technická kontrola na hranici je predsa bežným javom, tak prečo sa znepokojovať. Vystúpili sme z autobusu a na tele pocítili chladný rakúsky vietor. Po istom čase, keď sa náš autobus lúčil so svojimi poznávacími značkami, sme vedeli, že degustácia vín nie je to jediné, čo nám na našom výlete nevyšlo. Náš hnev a sklamanie na začiatku sa ale postupom času zmiernili a my sme sa zmierili so skutočnosťou. Po približne troch hodinách, keď sme na hranici poznali už každý centimeter štvorcový, po nás prišiel náhradný autobus a ten nás zaviezol do rakúskej čokoládovne na Slovensku. Naše pani profesorky hneď navrhli náhradný program pozostávajúci z návštevy Slovenského národného múzea, obchodného centra Eurovea a nechýbali ani potulky večernou Bratislavou.

Piatkové ráno sa nieslo v univerzitnom duchu a to na fakulte chemickej a potravinárskej technológie STU v Bratislave. Krátkou prezentáciou a prehliadkou laboratórií sme sa rozlúčili s Bratislavou a smerovali domov na východ. V blízkosti jadrových elektrární v Mochovciach sme sa vo vzdelávacom centre Energoland dozvedeli viac o energii, výrobe elektriny, v Atlantis centre v Leviciach sa z nás opäť na chvíľu stali deti.

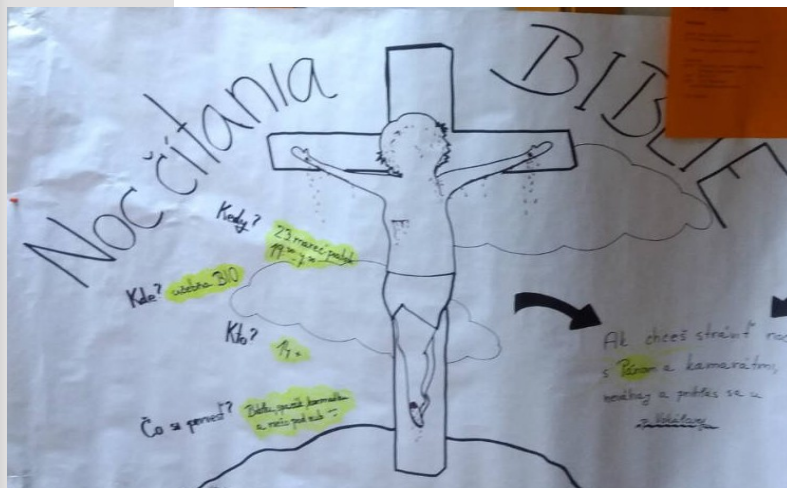
Musím povedať, že sme aj napriek nenaplneniu všetkých cieľov odchádzali domov plní zážitkov.

trojdňového výletu bolo predovšetkým bližšie spoznať využitia chémie, biológie a fyziky v praktickom živote a pomôcť tak nám, budúcim maturantom, rozhodnúť sa, ktorým smerom sa máme vybrať.

Vyrazili sme v stredu ráno a našou prvou zastávkou bol Chemosvit vo Svite, kde sme mali možnosť vidieť proces výroby polypropylénových vlákien. Všetci sme sa ale tešili do Trnavy na sľúbenú degustáciu vín vo vinárstve Mrva & Stanko. A tu prišiel moment, ktorý nikto z nás nečakal. Kvôli nášmu neskorému príchodu sme to nestihli. Ale aj napriek tomu, že sa z nás nestali degustátori, prezreli sme si vínne pivnice a dozvedeli sa zaujímavé veci o kvasení, hrozne a víne. Trochu sklamaných a smädných nás autobus doviezol na večeru do útulnej reštaurácie pri Dunaji.

Prvý večer v hlavnom meste sme

Autor:
Viktória
Fedáková,
3.A

„Héj, ľudia! Dnes je noc s Bibliou. Ideme!!!“ odznelo v piatok 23. marca. 2018. Je možné, že v prvom momente nás lákal ten čarovný pocit z toho, že zažijeme noc v škole. No vo chvíli, keď sme večer prešli jej bránou, to bolo úplne iné. Čarovný pocit ostal. Ale bol to čarovný pocit z ľudí, z ich otvorenosti, lásky a úprimnej radosti. Stretli sme sa z rôznych tried, od malého primána až po dospelákov – nás, tretiakov.

Spoznali sme nové tváre, zákutia školy, či len jednoducho zažili pocit noci v škole. Bol to najlepší program na piatkový večer. Naše tváre žiarili aj napriek tomu, že sme celú noc prebdeli. Spali sme v spacákoch, hoci sa tu o spaní veľmi hovoriť ani nedá. Naším hlavným úmyslom však

bolo stráviť čas v modlitbe, v rozhovore s Bohom. Chválili sme ho spevom a tancom. Bibliu sme spoznávali cez rôzne hádanky a zaujímavé úlohy. Uvedomili sme si, že čítanie tejto knihy kníh je radosť z poznávania niečoho nového. Hoci ju čítate už po desiatykrát, vždy vám odkrýva nové tajomstvá, ponúka odpovede na mnohé otázky. Všetok čas, ktorý strávime čítaním Biblie, je zážitok. „Hľadaj radosť v Pánovi a dá ti, za čím túži tvoje srdce.“ (Ž 37,4). Tento citát bol pre nás nielen odrazovým mostíkom, ale aj posolstvom, ktoré sme si odnášali v našich srdciach.

Ak by sme mali opísať najzaujímavejší alebo ten najlepší moment, mali by sme z čoho vybrať. Práca v tímoch, smiech, či len znejúci tón gitary. Vyskúšali sme si aj prácu hercov. Zahrali sme si nami zrežirované biblické podobenstvá.

A v neposlednom rade sme si nad ránom tradične zahrali volejbal v telocvični. Ale je tu jeden iný, výnimočný zážitok. A tým je čas strávený s priateľmi s knihou v ruke, ktorá mení ľudské životy, sediac na žienkách v našich gymkárskech triedach. A čo to pre nás znamená? No predsa to, že o rok sa tu určite opäť stretneme!

Autor:
Martina
Piskurová,
2.B

Aj v malom meste sa môžu zrodiť veľké hviezdy

Lenka Cupráková (19) a Klaudia Robová (19) (prezývané taktiež Cupri a Klejdy) sú mladými úspešnými reprezentantkami Slovenska vo florbale. Momentálne pôsobia v FBC Predátor Sabinov, kde sa im výborne darí. Obidve sú maturantkami Gymnázia v Lipanoch, odkiaľ aj pochádzajú. Lenka pôsobí v útoku a Klaudia v obrane.

Ako ste sa dostali k florbalu?

Lenka: S florbalom som sa stretla v 6. ročníku na našej základnej škole, kde sa konal florbalový turnaj.

Klaudia: K florbalu som sa dostala takisto na základnej škole, kde tento šport prišiel ako novinka a ja som si to chcela vyskúšať.

*Aké boli vaše začiatky?

Lenka: Začínala som v krúžku. Neskôr ma tento šport zaujal a začala som sa mu venovať. Postupne som sa zlepšovala, až ma bývalý tréner Prešova zavolať hrať za FBC Prešov. V ňom som pôsobila 5 rokov, pričom som si stihla jednu sezónu ako 16-ročná zahrať v tíme FBC Ostrava.

Klaudia: Najprv som hrala florbal iba na

úrovni školy, teda krúžku. Neskôr vznikol tím a hrali sme východoslovenskú ligu. Trénovali sme s chlapcami, takže začiatky boli náročné.

*Aký je váš najväčší florbalový zážitok?

Lenka: Jednoznačne môj gól proti Fínsku na majstrovstvách sveta. To je zážitok na celý život. A celkovo zápas s Fínskom bol neskutočný, pretože sme do haly dokázali dostať okolo 4000 divákov (aj našich spolužiakov), za čo im ďakujeme.

Klaudia: Zápas s Fínskom, na ktorý sa prišlo pozrieť okolo 4000 divákov. Podpora od rodiny a priateľov bola skvelá, atmosféra elektrizujúca a 5. miesto splneným snom. Tento zápas je doterajším vrcholom mojej kariéry.

*** Ste majsterky Slovenska. Otvorilo vám to nové možnosti?**

Lenka: Byť majsterkou Slovenska je skvelý pocit. Mali sme cieľ stať sa nimi hlavne preto, že sme na našom gymku posledný rok. Je to úspech pre školu a pre mňa úžasný zážitok. Bohužiaľ, florbal je ešte málo populárny na to, aby nás tento úspech niekam posunul.

Kludia: Majstrovstvá Slovenska boli vrcholom našej sezóny, takže som mala najvyššie ciele. Som veľmi rada, že sa nám to podarilo a odchádzame zo školy s dobrým pocitom a výbornými spomienkami. Keďže florbal je mladý šport, žiadne možnosti nám to neotvorilo.

*** Ako vyzerala vaša spoločná príprava? Boli ste zohratým tímom?**

Lenka: Naša príprava začala niekedy vo februári pred okresným kolom. Väčšina nášho tímu hrá v tíme v Sabinove, takže výber hráčov nebol náročný. V podstate sme jednu päťku mali istú a zvyšok tímu sme doplnili o dievčatá, ktoré športujú.

*** Je niečo, čo vás motivuje pred zápasmi alebo máte nejaké predzápasové rituály?**

Lenka: Pred zápasom si rada vypočujem pesničky, ktoré ma nabudia a na zápas nastupujem s dobrou náladou a odhodlaním vyhrať.

Kludia: To nie, na nejaké povery a rituály neverím. Vždy si poriadne zaviažem šnúrky, aby som ne-

spadla a zoberiem uterák a fľašu s vodou, to je asi všetko.

*** Ktorú vlastnosť si na sebe najviac ceníte?**

Lenka: Myslím, že cieľavedomosť. Idem za svojím cieľom, aj keď to ostatní niekedy nechápu.

Kludia: Povedala by som, že zodpovednosť. Ak nedostaneš gól, neprehráš. Asi preto hrám v obrane.

*** Je náročné stíhať pomedzi školu tréningy a zápasy?**

Lenka: V škole toho máme veľa, pretože som v štvrtom ročníku a sklbiť florbal so školou dáva zabráť. Celý týždeň chodíme do školy, dvakrát do týždňa máme tréning. Ale keďže ma to baví a mám podporu zo strany rodiny aj školy, zvládam to.

Kludia: Keďže túto sezónu hrám za Sabinov, ktorý je blízko, je to lepšie, ale stále náročné, pretože ma čaká maturita. Ale keď človek chce, všetko sa dá.

*** Aké máte plány do budúcnosti?**

Lenka: Šport je pre mňa iba koníček. Po skončení gymnázia chcem študovať stomatológiu.

Kludia: Chcem študovať fyzioterapiu, založiť si rodinu a cestovať.

Autor:
Natália
Skladaná,
4.B

Dosky, ktoré znamenajú svet

14. marca sa náš dramatický krúžok Slovo zúčastnil na súťažnej regionálnej prehliadke amatérskych divadiel s názvom Dni s Táliou, ktorá sa konala v historickej budove Divadla Jonáša Záborského v Prešove. Predstavilo sa tu spolu 14 detských a dospeláckych divadelných súborov.

Aké to je stáť na doskách, ktoré znamenajú svet? Vďaka pani profesorke Márii Vokálovej, vedúcej nášho dramatického krúžku, sme mali možnosť si to vyskúšať. V historickej budove divadla sme boli už viackrát, no skúsiť si pre zmenu pohľad z javiska bolo naozaj super. Už len tá atmosféra, ktorú do seba človek nasaje v momente, keď pred sebou vidí pozlátané balkóny a pohľad obecnstva plný očakávania, je neopísateľná. Určite sme cítili aj trému, no zároveň nás poháňala snaha reprezentovať našu školu v čo najlepšom svetle.

Po chvíľach plných napätia sme s naším predstavením Faust – a neuved' nás do pokúšenia získali krásne druhé miesto. Určite nás to nakoplo do ďalšej tvorby. Je

ale dôležité podotknúť, že to, čo na javisku vyzerá tak jednoducho, sa v skutočnosti musí veľmi dlho nacvičovať.

Musím povedať, že neľutujem, že som bola súčasťou krúžku i spomínaného predstavenia. Mala som možnosť nacvičovať so skvelými a usmievavými ľuďmi, ktorí vždy vedeli podporiť každého, kto sa počas predstavenia práve chystal na javisko. Cítila som tam veľmi priateľskú atmosféru a zároveň sme sa mali možnosť inšpirovať.

Myslím, že sme odvieďli veľký kus práce pod vlajkou našej pani profesorky Vokálovej. Na záver teda konštatujem, že to pre mňa ako študentku gymnázia bola veľmi príjemná a zaujímavá skúsenosť.

Autor:
Dominik
Harenčár,
4.C

Táto noc je naša

Telocvičňa nášho gymnázia musela opäť odolávať zábave. Žiaci predmetu aplikovaná ekonómia zorganizovali 9. februára 2018 ďalšiu perfektnú akciu, ktorú si návštevníci veľmi pochvaľovali – jubilejný 20. ročník valentínskeho plesu. Program bol pestrý, tombola bohatá, atmosféra vynikajúca a prekvapenia zahrnuté v cene vstupenky.

Opäť sa potvrdilo, že naši študenti vedia, čo je dobré, a aj tento rok využili príležitosť užiť si februárový večer v dobrej spoločnosti, vo víre tanca, zábavy a smiechu.

Tento rok organizátori privítali až 217 hostí. Krátko pred 18. hodinou naša telocvičňa opäť ožila, ale trochu ináč, ako by ste možno čakali. Zmenila sa na tanečnú sálu plnú dievčat v krásnych róbach a chlapci vymenili rifle za elegantné obleky.

Ples začal programom, ktorý si pre nás pripravili naši spolužiaci.

Predviedli sa ľudovými tancami, scénkami, zábavnými úlohami. Tento ročník valentínskeho plesu bol oproti predošlým výnimočný tým, že účastníci zahalili svoje tváre škraľboškami, čím sa ples už od začiatku niesol v tajomnej atmosfére. Partneri boli v rozpakoch, či nájdú tú správnu polovičku.

Do tanca hral známy DJ Koly, ktorý rozprúdil náladu modernými, ale aj ľudovými pesničkami. Organizátori nezabudli ani na ľudovú hudbu, a tak podujatie okorenili aj vystúpenie folklórneho súboru Šarišská Lipa. Tanečníci a tanečnice odetí v klasických krojoch rozkývali takmer každú nohu. Na plese si mohli hostia zatancovať i belgický tanec, počas ktorého mali možnosť „rozšíriť si okruh priateľov“ bez toho, aby to im ich polovička vyčítala.

A, samozrejme, tu nesmela chýbať ani tombola, ktorej hlavnou cenou bol bezdrôtový reprák. Jeho šťastnou majiteľkou sa

stala jedna z našich druháčok. Radosť z nej doslova kričala.

A keďže tradície treba dodržiavať, na záver si návštevníci 20. ročníka valentínskeho plesu vyberali aj kráľa a kráľovnú plesu. Klaudia Robová, žiačka 4.C triedy, si odniesla titul kráľovnej plesu a kráľom sa stal oktávan Bernard Tomčík. Za všetko aspoň jedno vyjadrenie: *„Ďakujeme škole za ďalšiu skvelú príležitosť, ako sa zabaviť. Ples bol perfektne zorganizovaný a super sme sa bavili. Najviac sa mi páčili dražba torty a program, do ktorého sa mohli všetci aktívne zapájať. Aj jedlo bolo na úrovni. Všetko bolo jednoducho super.“*

Autor:
Mária
Kromková,
3.A

Ú/PRO - spešná aplikácia

EAST je názov študentskej firmy, ktorú založili študenti tretieho ročníka a septimy Gymnázia v Lipanoch pod vedením Mgr. Sone Šuhajovej v rámci predmetu aplikovaná ekonómia, ktorý zastrešuje nezisková organizácia JA Slovensko. V histórii školy išlo už o 21. študentskú

novinka Pizza deň, kedy si študenti gymnázia mohli na desiatu kúpiť čerstvo upečenú pizzu.

Pri príležitosti 60. výročia založenia gymnázia prišla JA firma EAST s nápadom vyrobiť a predávať žiakom a učiteľom mikiny s motívom školy. Nápad sa podarilo

úspešne zrealizovať, a tak aj dnes je možné v škole stretávať žiakov, ktorí radi a hrdo nosia mikiny s nápisom Gymko Lipany.

Firma zaznamenala aj skvelé ekonomické výsledky. Študenti sa nielen hrali na podnikanie, ale naozaj podnikali, o čom svedčí rekordný obrat, ktorý predstavoval celkovo vyše 22 000 eur. Spokojní boli aj akcionári firmy (študenti a učelia školy), ktorým boli na záverečnom valnom zhromaždení vyplatené 300%

spoločnosť, no v porovnaní s predošlými ročníkmi bola EAST v mnohom odlišná. Najmarkantnejší rozdiel spočíval azda v rekordnom počte zamestnancov, nových nápadoch a finančných výsledkoch firmy.

Počas necelých 8 mesiacov existencie firmy kolektív 31 zamestnancov zorganizoval absolventský a valentínsky ples. Na viac ako 360 účastníkov plesov čakala krásna výzdoba, skvelá hudba, teplá večera, tombola, dražba torty a súťaž o kráľa a kráľovnú plesu.

Žiaci či zamestnanci lipianskeho gymnázia si počas činnosti firmy pochutili na čerstvých bagetách, toastoch, ovocných šalátoch či mafinách, ktoré členovia EAST vyrábali deň vopred alebo v skorých ranných hodinách ešte pred začiatkom vyučovania. Medzi aktivity firmy bola zaradená

dividendy. A tak každý, kto si v októbri kúpil akciu za 2 eurá, dostal v máji 8. Tiež zamestnanci firmy – študenti gymnázia - si na mzdách a odmenách zarobili od 17 do 270 eur.

Okrem podnikania a zarábania peniaží sa členovia EAST-u venovali aj charite. Spolu viac než tisíc eur zozbierali pre UNICEF Ligu proti rakovine a Ligu za duševné zdravie, ďalších viac ako 600 eur venovali rodinám v núdzi z mesta a okolia.

Cieľom študentskej spoločnosti bolo predovšetkým pomôcť študentom zorientovať sa vo svete trhovej ekonomiky a okrem teoretických poznatkov získať aj praktické skúsenosti a zručnosti v oblasti podnikania. Ciele boli naplnené a my sme dostatočne vyzbrojení a pripravení na boj zblízka i v reálnom živote.

„Študentská firma bola pre mňa výbornou skúsenosťou. My študenti sme mali možnosť nahliadnuť do fungovania skutočnej firmy. Mohli sme sa naplno angažovať, využiť svoju kreativitu, hlavne

pri tvorení podnikateľského plánu, pričom sme museli vždy prihliadať na požiadavky spotrebiteľa. Firma nepreverila len našu kreativitu, ale aj našu odhodlanosť a vytrvalosť a to najmä pri skorom rannom vstávaní pri výrobe bagiet.“ (Miriam Mačová, viceprezidentka financií)

„Myslím si, že to, že som bol členom študentskej spoločnosti, je pre mňa veľkým prínosom. Fungujete ako jeden celok, ktorý sa však nezaobíde bez jednotlivých súčastí. Naučí vás to spolupráci a získate obraz o tom, ako to funguje v reálnom podnikaní.“ (Martin Lukáč, viceprezident marketingu)

Ako hodnotíš aktivity a prínos študentskej spoločnosti EAST?

„Firma ma naučila pracovať v tíme, keďže som veľký individualista, a tiež pracovať s veľkým množstvom rozličných pováh. Študentská firma určite nie je pre každého, ale ten, kto sa pre ňu rozhodne, neoľutuje. Počas roka to vôbec nebolo ľahké, ale, koniec-koncov, čo by sme sa naučili, keby išlo všetko ako po masle?“ (Jana Dudášová, prezidentka firmy)

Autor:
Veronika
Mišenková,
Bianka
Kuchariková,
tercia

Tradične zelená

Dnešná doba je výnimočná, no nie v dobrom alebo správnom zmysle slova. Je to preto, že súčasná generácia veľmi poškodzuje našu Zem. Nás, žiakov gymnázia, sa to tiež týka a znepokojuje nás to. Preto škola už 10 rokov funguje v medzinárodnom programe Zelená škola. My, niektorí žiaci tercie, sme sa do programu zapojili až tento školský rok a sme veľmi radi, že aspoň malými krôčikmi môžeme prispieť nielen k osvete, ale takisto pomáhať riešiť jej – vlastne naše - problémy.

V tomto školskom roku a aj rok pred ním sme sa v programe venovali problematike vody. Na pravidelných mesačných stretnutiach sme sa schádzali celý tím: kolégium Zelenej školy (24 žiakov a dve koordinátorky), kde sme plánovali rôzne aktivity, či už to boli jednorazové akcie, ako napríklad vyčistenie studničiek v okolí mesta, exkurzie v čističke vody, úpravní

vody alebo vo vodnej elektrárni, audit školy k téme voda alebo dlhodobé trvajúce aktivity, napr. pravidelná starostlivosť o bylinkovú špirálu od starostlivosti o bylinky cez ich sušenie, balenie až po spoločné posedenie pri šálke čaju. Takisto sme viackrát zašli a pozorným okom sme sledovali okolie suchého poldra v Lipanoch.

Pre nás najzaujímavejšie bolo asi rovesnícke vzdelávanie, pretože sme sa sami na chvíľu stali učiteľmi a užívali sme si, že stojíme na druhej strane katedry. Pripravili sme si rôzne tvorivé aktivity, praktické úlohy, zapájali sme všetky zmysly. Na jednotlivých stanovištiach sa skloňovalo slovo voda v každom páde.

Sme súčasťou prírody, máme ju radi a potrebujeme ju. Ona bez nás prežije, ale my bez nej nie, preto si ju začnime vážiť už dnes, aby zajtra nebolo neskoro.

Autor:
Sebastián
Petrík,
sexta

Kedy?
12. apríla

Kde?
DJZ
Prešov

Čo?
Muzikál
Nikola Šuhaj

Ako?
Jedinečne!

Prečo?
A prečo nie?

Recenzia

Koniec sveta sa pomaly a nenávratne blíži. Mocné slová proroctiev bosorky burávajú mohutnými štítmí. V dedinke učupenej v lone týchto štítov sa narodil zbojník, akého ešte svet nevidel. Jeho meno bolo Nikola Šuhaj, syn starého Šuhaja. Ako správny zbojník, bohatým bral a chudobným dával, udržiaval rovnováhu v krajine. Nechýbali mu bystrosť a šikovnosť, ale pre svoj cieľ dokázal neraz i zabíjať. Aj keď mu žiadna guľka ani vlas na hlave skriviť nedokázala, zrada ho pripravila o jeho lásku i samotný život.

Myslím, že si môžem dovoliť povedať, že režisér Michal Náhlík týmto muzikálom naozaj trafil do čierneho. Atmosféra v ňom oscilovala medzi magickým a realistickým. Realistický príbeh zbojníka, ktorého príbeh bol prevzatý z diela Ivana Olbrachta a magická postava bosorky, či možno ak chcete osudu, ktorému sa nedá ujsť.

Osobne musím poznamenať, že literatúra nezvykne často zaujať moju pozornosť. Tento zážitok ma však určite názoro-

vo otočil o 180 stupňov. Ešte nikdy som nebol tak spokojný s divadelným predstavením ako teraz. Tento muzikál vo mne vyvolal nové pocity, ktoré som v sebe ešte nikdy nenašiel. Príbeh viedlo autentické herecké podanie diela. Herci dávali jasne najavo, že sú majstrami svojho remesla. Mal som pocit, akoby som bol súčasťou celého príbehu. Scéna bola otvorená do šírky i do hĺbky. Hudba umocňovala dianie na scéne – vytvárala napätie, dopovedala nevypovedané. Tanečné choreografie boli pestré – sóla aj skupinové výstupy sa dopĺňali s inštrumentálnou hudbou a spevom. Atmosféru najviac ovplyvňovala práve hudba Martina Husovského v podaní divadelného orchestra a zboru. Tajomné zvuky heligónky či sladké tóny flauty akoby otvárali novú dimenziu. Všetky z týchto zložiek výrazne obohatili i členovia PULSu. Skvelá scéna, kulisy a kostýmy dovedli toto dielo k dokonalosti. Možno jediným mínusom pre mňa boli miestami rozvláčne scény, čo však tomuto muzikálu neubralo z príťažlivosti.

Letná kolekcia

Minulé leto bola v kurze zelená, tento rok je to fialová. Okrem toho môžeš určite stavať na etno vzory, čipky a priedušné materiály. Napríklad takáto biela voľná košielka dokáže zázraky. Môžeš v nej vyzerat' nevinné, no stačí jediný doplnok a outfit naberie celkom iný nádych.

Heslom slnečných dní je porušiť čo najviac pravidiel. Vraj je obyčajná košeľa nudná. Tak sleduj. S dierami namiesto pliec je to hneď šik a štýlový kúsok. Keď si k tomu nahodíš aj výrazný klobúk, budeš neprehliadnuteľná.

V horúčave sa ti určite zide jednoduchá suknička. Kedykoľvek si ju môžeš natiahnúť a ísť niekde do mesta alebo na výlet. Je len na tebe, či bude jednofarebná, kvietkovaná alebo s rôznymi vzormi. Ešte stále frčí aj metalická, len pozor, aby si niekoho neoslepila, keď na teba pripáli slnko.

Strapce sú neoddeliteľnou súčasťou voľných júlových dní. Sú rafinované, lebo odhaľujú, ale zároveň zakrývajú, takže ti nebude až tak horúco. Tiež sú veľmi peknou ozdobou, preto by si k nim nemala nosiť veľa šperkov. Môžeš ich nájsť na tričkách, sukniach, nohaviciach, kabelkách aj bundách. Stačí hľadať.

Aj uprostred leta je dobré mať teplú bundu, ktorá ťa zahreje počas chladných dní. Spoľahnúť sa môžeš na štýlovú bomberu alebo obľúbenú mikinu. Pri tomto kúsku oblečenia sa skôr zameraj na funkčnosť materiálu.

Na fotkách: Natália Skladaná
Fotili: Ľudmila Štieberová, Andrea Hovančíková,
Anna Skladaná, Natália Skladaná

Šortky sú asi tvojou prvou voľbou, keď ideš niekam do mesta. Vedela si o tom, že sa šortky dajú nosiť aj elegantným spôsobom? Sú to akési vzdušné maxišortky, ktoré môžeš nosiť s blúzkami a lodičkami. Prečo to neskúsiť?

Autor:
Natália
Skladaná,
4.B

Bicykel

„Ten je perfektný!“ vyvalil som oči na žiariaci výklad, v ktorom sa skvel môj vysnívaný bicykel. Moje nadšenie ale pominulo v momente, keď som zistil, že nie som jediný, kto si robí zálusk na dvojkolesového tátoša. Môj spolužiak Ad'o stál vedľa mňa, oči ako golfové lop-tičky, ústa otvorené a sliny mu z nich tiekli ako starému bernardínovi.

„Zajtra si ho prídem kúpiť!“ zahlásil nadšene a nespúšťal zrak z „môjho“ krásneho modrého bicykla.

„To asi ťažko,“ zamračil som sa naňho, „lebo ho chcem ja.“

„Bude patriť tomu, kto si ho kúpi, čiže mne,“ zahlásil Ad'o a dal si ruky v bok. „Ani si neskúšaj kúpiť taký istý!“ stihol ma ešte varovať.

„A čo keď si ho kúpim skôr než ty?“ urazil som sa.

„Kúpim ho od teba,“ mykol Ad'o plecom.

„Tak to ani náhodou! Určite nebude na predaj.“

„Aaaale Filip, načo je tebe taký bicykel? Veď ty predsa nie si bajker! Určite by si nevy-užil celý jeho potenciál,“ presviedčal ma.

„Keď bude môj, môžem si ho pokojne postaviť do obývačky do vitríny. Bude to len a len moja vec,“ snažil som sa ho naštváť.

„Ako myslíš,“ krútil hlavou Ad'o. „Ja si ho zajtra idem kúpiť.“

Zvrtol som sa na päte a šiel som domov. Nemal som na Ad'a nervy. Chápal som, že je bajker a že mu to na bicykli ide o dosť lepšie, než mne, ale to mi nebralo právo na kvalitnú ma-šinku. Rozhodol som sa teda, že si ten bicykel zajtra kúpim.

Na druhý deň hneď po škole som s batohom na chrbte nadšene vošiel do obchodu. Nie-čo ma však donútilo prekvapene zastať. Bicykel už vo výklade nebol, ale bola tu ešte nádej, že ten výklad jednoducho zmenili.

„Dobrý,“ ozval som sa predavačke. „Máte ešte ten modrý bicykel, ktorý bol včera vo výklade?“

„Nie, ten sa len nedávno predal. Nevieť či nie pred desiatimi minútami.“

„A už nemáte taký istý?“ zľakol som sa.

„Z tohto modelu nám prišiel len jeden kus. Je to špeciálna edícia a je dosť drahý,“ vy-svetlila mi.

Predavačke som sa poďakoval a nasrdene som vypochoďoval z obchodu do ulíc mesta.

„Ten egoista!“ hundral som si popod nos. Neskutočne som sa hneval na Ad'a. Tak pred-sa ma predbehol. Nerozumel som tomu. Bol som si istý, že zo školy šiel rovno domov, ale mo-hol pokojne zmeniť smer, keď som sa otočil. Najnovšie som Ad'a vnímal už aj ako klamára.

Zničilo ma to. Večer sme mali ísť s Ad'om na bajky, takže mi bolo jasné, ako to bude vyzeráť. Ad'o sa bude naparovať, vyťahovať a predvádzať svoje najlepšie triky. Ja budem zase ten zelenáč, čo sa len nedávno začal učiť. Môj starý bicykel navyše piští ako astmatická zebra a jedno koleso mi mierne osmičkuje. Ostatní bajkeri sa so mnou rozprávajú, akoby som bol dô-chodca. Ešte aj pomaly vyslovujú a artikulujú ako krava, ktorá zožrala tri balíky kroviek naraz.

Namieril som si to rovno domov, keď som si zrazu všimol niečo neuveriteľné. Pred potravínami stál „môj“ modrý bicykel. Bol to presne ten z výkladu. Gumené boli ešte čisté, len trošičku zaprášené z tých pár metrov, ktoré prešli od obchodu. Modrá žiarila na všetky strany a odrážala slnko ako morská hladina. Keď som si všimol, že bicykel si tam stojí nezamknutý, skoro som na mieste schyťal zástavu srdca.

„Tak on si kúpi najlepší bajk na svete, a nechá ho len tak hodený pred obchodom?“ na-hneval som sa na Ad'a ešte viac. „Len ty počkaj!“

Konal som impulzívne. Nasadol som na bicykel a páľil som za roh. Nemal som kon-krétny dôvod, prečo to robím, len som chcel, aby Ad'o dostal príučku. Má si na veci dávať po-zor. Trochu som ľutoval, že neuvidím, ako Ad'o pred potravínami zinfarktuje. Pedáľoval som ako o život až na druhú stranu mesta užívajúc si pohodlné pedále a hladko fungujúce prevody. Miestami som mal pocit, že bicykel ide sám.

„Pod' bajkovať,“ volal som o pár minút škodoradostne Ad'ovi, „čakám ťa na starom moste.“

„Hneď som tam,“ zaznela Ad'ova pokojná a ničím nerozrušená odpoveď. Bolo to zvláštne. Keby niekto ukradol takýto bicykel mne, určite by som z toho bol úplne mimo. To ma presvedčilo o tom, že môj kamarát je naisto chladnokrvný človek.

Netrpezlivo som čakal na moste. Bol som zvedavý na Ad'ov výraz, keď zistí, že bicykel som mu ukradol ja. Keď som ho konečne uvidel vychádzať spoza zákruty, čosi vo mne vzrušene poskočilo.

Keď bol Ad' bližšie, všimol som si, že vyvalené oči upiera na môj bajk. On prišiel na svojom starom. Už som sa ho išiel opýtať, či mu niečo nechýba, no situácia zrazu nabrala celkom iný spád.

„Filip! Neverím, že si si ho nakoniec kúpil!“ prekvapene začal ohmatávať modrý bicykel. Vtedy sa mi zastavil dych.

„Počkať, on nie je tvoj?“ stĺpol som.

„Hahaha. Vyhral si, takže si aspoň odpusť ironické poznámky. Nie je to od teba fěr.“

„Vážne ten bicykel nie je tvoj?“ zopakoval som nervózne otázku.

„Vážne. Keď som prišiel do obchodu, predavačka mi povedala, že ho niekto kúpil a že sa naň tesne predom mnou ešte aj niekto pýtal.“

„Do frasa!“ zahundral som a trielil som naspäť do centra so zistením, že som niekomu ukradol úplne nový sedemstoeurový bicykel. Za toto by ma pokojne mohli zavrieť.

Keď som prišiel pred supermarket, zosadol som z bicykla a oprel som ho tam, kde som ho našiel. Hneď potom som sa čo najnenápadnejšie vytratil.

„Ktorý bajker z nášho mesta má na takýto bicykel?“ rozmýšľal Ad' nahlas, keď som mu všetko vyrozprával. Pokrčil som plecami. Akurát sme sa na bajkoch chystali na horský zjazd. Dúfal som, že majiteľ nestihol nahlásiť krádež. Keď sme v to popoludnie prišli k lesu medzi celú našu bajkerskú komunitu, zistili sme, že nikto nemá nový bicykel. Bolo to naozaj zvláštne.

Asi po hodine a pol mi zrazu začal zvonit' mobil. Bola to mama. Vtedy som začal tušiť niečo zlé.

„Áno, mami?“ ozval som sa vo vytržení.

„Filip, pod' okamžite domov. Chcem, aby si mi niečo vysvetlil,“ rozkázala ostro.

Hneď mi bolo jasné, že o všetkom vie a že sa nevyhnem problémom. Niekto ma určite udal. Niekto, kto ma poznal. Rozlúčil som sa s kamarátmi, otočil som bicykel a trielil som domov. Cestou som si ešte vymýšľal nejakú obhajovaciú reč, aby som v base netvrdol až príliš dlho.

Pred domom som skormútene zoskočil z bicykla a oprel som ho o garáž.

„Filip?“ ozvalo sa z garáže.

„Nooo?“

„Ihneď pod' sem. Musíš mi objasniť jednu vec týkajúcu sa bicykla,“ rozkázala mi.

„Mami, ja ti to vysvetlím. Vieš, to bol skôr taký žart, lebo...“ vchádzal som obhajujúc sa do garáže, keď sa mi v hrdle zasekol hlas.

Uprostred miestnosti totiž stál TEN modrý bicykel. Vedľa neho kľáčala mama a snažila sa čosi namontovať.

„Filip, pod' mi vysvetliť, ako tu mám pripevniť ten držiak na vodu,“ prosila ma.

„Mami! Ty si tiež ukradla bicykel?“ vykrikol som.

„Čože? Ukradla? Tiež?“ Mama sa na mňa podozrievavo zahľadela. „Nie. Ja som si ho akurát dnes kúpila. Bol síce trochu drahší, než obyčajný bicykel, ale s investíciou som spokojná. Chcem sa začať naplno venovať cykloturistike.“

V šoku som si sadol na starý gauč.

Spor bol týmto rozhodnutý. Najväčším frajerom nebudem ja. Nebude ním ani Ad'.

Najväčšou frajerkou bude moja akčná mamča.

